

İkimiz İçin

— Nevm Karahan · 15 Mart 2010

aldırmayacağım
zamanı gelmiştir belki / bırakıp savaşı
hiç yoktan
yırtıp gözlerimin perdelerini
düğün yeri yapılırken düştüğüm yer
kalelerime yabancı bayraklar çekilirken
bu yazgı senden / silmeyeceğim

korkmayacağım
sensizliğe göğüs gerip ölüm uçurumlarında
sesim de sustuktan sonra
sevişmeleri andırırken can çekişmelerim
adım dillere düşerken
aşk da bilmeyecek bu bendeki sevdayı
herkes yalnız gitti diyecek

ağlamayacağım
kırağı düşerken yazlarıma
kar çiçekleri baş kaldırırken eylülde
sirasını şaşırır mevsimlerim
sen üşürken
çiplak yürür ayaklarım / yanarım
o vakit baharı sana yazacağım

yenilmeyeceğim
umudu asıp duvarlarıma
seni çakıp iyimser halinle aklıma
aşifte yalnızlık her gece çalacak olsa da kapımı
geri gönderip aklımdaki gitmeleri
sana yazılacak şiirleri
sen diye başlayıp biz diye bitireceğim

bıkmayacağım
tövbe etmeden kederden sonra
acıda gülümserken gamzelerim

göl bahçelerimde olmasa da bülbüller
güneş yine yüzümde
camlarım ardına kadar açık
bekleyeceğim serçeleri sabah ezanında

küsmeyeceğim
ellerimi serin tutup
yeter bu kadar yangın diyerek
yağmurları yağdırıp saklı bulutlarımdan
yıkılan dağlarımı dikip yeniden
yeniden başlayacağım masalıma
sonu sevda ile biten

ölmeyeceğim
söz / son nefesimde bile kalbim kalbinde
yine inat aynalara bakıp
yüzümün çizgilerinde bulup anıları
ayıklayıp bütün acıları
indirip gözlerimden bilinmez manasızlığı
kıracağım kirpiklerimden buzları

saklayacağım
dudağımın kenarında kalacak adamım adın
süsleyeceğim en güzel gülüşünle seni
sayıklayacağım uykularımda hasretini
sen uzaklarda bir şehirde
ben uzak bir şehirde / izmirde
ikimiz için
adamım bizim için hayatı seveceğim

nevim karahan